

[Gade]

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på diskussionen om åbenhed, og han hæftede sig ved, at det, at vi var i gang med at forhandle på EF's regeringskonference, ikke forkrækkede landene uden for EF. Nej, mit – og SF's – udgangspunkt for hele debatten er, at det er i EF, det sker. Det er også derfor, det er så vigtigt, hvordan EF udvikler sig. Det er også derfor, vi skal interessere os meget mere for, hvilket EF vi vil have ud af det, hvilke ændringer vi vil have, og forlade den dér lidt stiltiende accept af, at vi nok bare skal tage det, der bliver flertal for.

Må jeg til sidst sige til udenrigsministeren: Jeg vil gerne rose udenrigsministeren for Østersøinitiativet, det er SF-politik, vi er fuldstændig enige, og det er flot. Jeg synes også, initiativet skal tages, og København skal være mødestedet. Jeg har personligt arbejdet på det i ca. halvandet år, også via beslutningsforslag i Folketinget – så kun ros for det. Det illustrerer, at der på trods af uenighederne er forståelse for, at f.eks. et regionalt samarbejde også er vigtigt. Jeg tager trods alt dette som et signal fra udenrigsministeren om, at vi ikke kun kan interessere os for, hvordan EF udvikler sig.

Må jeg så rette den misforståelse, at SF skulle være tilhænger af et stillestående, fodslæbende EF. Nej, jeg vil faktisk dynamisere EF, men jeg vil gøre det gennem de dagsordener og de ændringer af EF's politik, som er nødvendige, herunder fjernelse af protektionisme – hvilket jeg anser for at være noget af det allervigtigste i de kommende år – samt ved at få vendt dette med de åbne markeder på den rigtige måde, så det er os – vi, der har nogle muligheder for og økonomiske ressourcer til at åbne – som åbner, mens de andre får lov at blive beskyttet i stedet for det modsatte. Og vi tilbyder dem noget politisk, også når det gælder en sikkerhedspolitik, som ikke bygger på et forsvarssamarbejde.

Det sidste, jeg var meget ked af at udenrigsministeren sagde, var: Der kommer en forsvarsdimension i EF. Jamen hvorfor har udenrigsministeren så lagt op til at stemme for den dagsorden, der ligger i dag? Det er da uforståeligt det her. Der ligger en dagsorden, hvori man siger, at man vil ikke have et forsvarssamarbejde. Så siger udenrigsministeren: Der kommer et forsvarssamarbejde. Men udenrigsministeren siger ikke, hvad vi så skal gøre. Og i

dag, fyrré dage før Maastricht – den dag, hvor jeg ved, at man netop vil stikke hovederne sammen i de lande, som er meget optaget af at få et forsvarssamarbejde ind i EF – siger udenrigsministeren til den danske befolkning, punkt 1: at vi står fast på memorandumets klare tekst om, at vi ikke vil have et forsvarssamarbejde, punkt 2: der bliver et forsvarssamarbejde, punkt 3: ingen svar om, hvad Danmark gør.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen har hr. Gade da slet ikke fulgt med i den europæiske debat i de sidste uger? Og har hr. Gade ikke hørt den – bevares – forenklede sammenfatning af det, som jeg gav i min besvarelse i dag? For så kan hr. Gade ikke være i tvivl om, at der i dag er 10 medlemmer af EF, som ønsker, at EF skal have en forsvarsdimension, og som ønsker, at Vestunionen skal spille rollen som brobygger til NATO, brobygger til EF. Det er der 10 lande der ønsker; så er der ét land, der har været meget forsigtig med sine formuleringer, det er Irland, som er neutralt, og så er der ét land, der har det danske memorandum, som vi fortsat forhandler på grundlag af.

Det er situationen, hr. Gade. Det er derfor, jeg siger: Lad os nu ikke være mere naive end højst nødvendigt. Der kommer en europæisk forsvarsdimension, for det er der behov for i tiden, det mener 10 lande, så det kommer, og det valg, vi skal træffe, er ikke, om vi skal forsøge at forhindre det, for det kan vi ikke, og det bør vi heller ikke, nej, det er, om vi vil være med til at præge det, eller om vi vil benytte os af vores ret til ikke at være med. Én ting er helt sikker, hr. Gade, det kommer, og heldigvis for det.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

I sit svar til mig sagde hr. Gade, at fejlen var, at der var fri den ene vej, men ikke den anden. Jamen, hr. Gade, det bestemmer vi da ikke, EF har da ikke nogen ret til at bestemme, om den polske, den ungarske eller nogle andre regeringer vil tillade varer at komme ind. EF's lande optræder kun i de lande i det omfang, man beder dem om at optræde dér, så sådan kan man ikke fremstille det.